

Esimees Märt Rask Riigikohus info@riigikohus.ee Teie 27.06.2012 nr 4-3-60-12

Õiguskantsler 15.08.2012 nr 9-2/121122/1203829

Arvamus põhiseaduslikkuse järelevalve menetluses Kuni 30.06.2012 kehtinud riigilõivuseaduse § 57 lg 1 ja lisa 1 põhiseaduspärasus

Austatud Riigikohtu esimees

Pöördusite minu poole ja küsisite tsiviilasja 2-12-19832 raames arvamust hagi esitamise hetkel (18.05.2012) kehtinud riigilõivuseaduse (RLS) § 57 lg 1 ja lisa 1 koostoime regulatsiooni vastavusest Eesti Vabariigi põhiseadusele (Põhiseadus või PS).

Leian, et konkreetse normikontrolli raames oli hagi esitamise hetkel (18.05.2012) kehtinud RLS § 57 lg 1 ja lisa 1 koostoime regulatsioon vastuolus PS §-s 15 ettenähtud igaühe kohtusse pöördumise õiguse ning §-s 11 sisalduva proportsionaalsuse põhimõttega osas, mis nõudis 632 145 eurot maksva hagi puhul riigilõivuna 19 173,49 euro tasumist.

Selgitan oma seisukohti alljärgnevalt.

Ühtlasi teatan, et ei soovi asja arutamist suulises menetluses.

I Vaidlusalune säte

Riigilõivuseadus (hagi esitamise ehk 18.05.2012 seis)

"§ 57. Hagiavalduse, avalduse ja kaebuse läbivaatamine

(1) Hagiavalduse esitamisel tasutakse riigilõivu lähtuvalt hagihinnast käesoleva seaduse lisa 1 järgi või kindla summana.

[---]

Lisa 1 riigilõivuseaduse juurde "RIIGILÕIVU TÄISMÄÄRAD AVALDUSE ESITAMISE EEST TSIVIILKOHTUMENETLUSES

Tsiviilasja hind kuni, k.a	Riigilõivu täismäär
575 204,83	17 895,26
639 116,48	19 173,49

"

II Õiguskantsleri seisukoht

1. Põhiseaduslikkuse järelevalve lubatavus – vaidlusaluse sätte asjassepuutuvus

- 1. Harju Maakohtu arvates on asjassepuutuvaks sätteks hagi esitamise hetkel (18.05.2012) kehtinud RLS § 57 lg 1 ja lisa 1 koostoime regulatsioon, mis nägi ette riigilõivu määra hagi esitamiseks.
- Säte, mille põhiseaduspärasust Riigikohus hindab, peab olema põhivaidluse lahendamisel asjassepuutuv. Piirav või kohustav norm on asjassepuutuv siis, kui kohus peaks asja lahendades otsustama selle kehtetuse korral teisiti kui selle kehtivuse korral.
- 3. Praegusel juhul tuleneb 19 173,49 euro suuruse riigilõivu tasumise kohustus hagi esitamise hetkel (18.05.2012) kehtinud RLS § 57 lg 1 ja lisa 1 koostoime regulatsioonist, mis määras, kui suurt riigilõivu tuleb maksta 632 145 eurose hagihinna korral. Kui nimetatud normid oleksid olnud Põhiseadusele mittevastavad, hagilt 19 173,49 euro suurust riigilõivu tasuda ei tuleks.
- 4. Seega on praegusel juhul asjassepuutuv säte hagi esitamise hetkel (18.05.2012) kehtinud RLS § 57 lg 1 ja lisa 1 koostoime regulatsioon osas, milles see nägi ette kohustuse tasuda riigilõivu 19 173,49 eurot.
- Harju Maakohus algatas põhiseaduslikkuse järelevalve menetluse põhiseaduslikkuse järelevalve kohtumenetluse seaduse § 9 lg 1 järgi. Lisaks määras maakohus oma 18.06.2012 määrusega hagejale kuni 31.12.2008 kehtinud riigilõivuseadust eeskujuks võttes tasuda tulevaks riigilõivu määraks 10 082,06 eurot.
- Riigikohus on varasemalt selgitanud, et selline kohtu tegevus on õigustatud vajadusest 6. tagada menetlus mõistliku aja jooksul ja võimaldada kohtuasja edasi menetleda ning jõuda ka tsiviilasjas põhimenetluses sisulise lõpplahendini. Samas on Riigikohus möönnud, et kuigi olukord, kus kaebuselt pole enne menetlusse võtmist riigilõivu tasutud, on ületatav, tuleks seda siiski vältida, kuna see ei taga menetlusosalisele mh selgust selles, kui palju on vaja kaebuse esitamisel riigilõivu maksta, ja ei võimalda sellest tulenevalt otsustada, kas loobuda kaebuse esitamisest või mitte.¹
- Eelmises lõigus nimetatud Riigikohtu konservatiivset seisukohta ei toeta siiski viimase aja kohtupraktika, kus madalama astme kohtud on samaaegselt seaduse põhiseaduslikkuse järelevalve algatamisega ise määranud nende hinnangul põhiseaduspärase suurusega riigilõivu määra ja seda enne Riigikohtu vastavat seisukohta. Minu hinnangul on selline kohtupraktika kaugenenud seadusandja määratletud põhimõttest, mille kohaselt on riigilõivu suurus küll kohtumenetluse käigus korrigeeritav, kuid selle nõudmine ja tasumine enne asja sisulist lahendamist on seaduse absoluutne nõue ja sellisena menetlusosalistele ettenähtav ning nende võrdset kohtlemist tagav.² Seejuures tuleb nõuda Põhiseadusega kooskõlas oleva riigilõivusumma tasumist.
- Möönan samas, et juhul, kui madalama astme kohtu määratud uus riigilõiv on mõõdupärase 8. suurusega (on hagi esitamise seisu hetkel majanduslikult põhjendatud ja eesmärgipärane), võib mõista kohtu aktiivsust ja menetlusökonoomilist kaalutlust jätkata kohtumenetlust vaatamata põhiseaduslikkuse järelevalve algatamisele. Täielikult probleemivabaks ma sellist madalama astme

¹ RKPJKo 01.11.2011 <u>3-4-1-17-11</u>, p 18.

² Välja arvatud riigilõivuseaduses ettenähtud lõivu tasumisest vabastamise juhud.

kohtute väljakujunenud praktikat siiski ei pea; seda nendel juhtudel, kui tekib kahtlus kohtu määratud nn uue riigilõivu määra põhiseaduspärasuses (nt juhul, kui see erineb märkimisväärselt alates 01.07.2012 jõustunud varasemaga võrreldes tunduvalt väiksemast riigilõivu määrast või määrast, mille suuruse on Riigikohus varasemalt lugenud ülemäära kõrgeks). Nii pean võimalikuks lahendust, kus kas konkreetsel või muul sarnasel juhtumil võib Riigikohus lõpuks leida, et ka madalama astme kohtu määratud uus riigilõiv ei ole põhiseaduspärase suurusega (või siis leida, et asjassepuutuva riigilõivu suurus on siiski põhiseaduspärane). Leian, et ka konkreetsel juhul võib Harju Maakohtu 18.06.2012 määratud riigilõiv 10 085,06 eurot olla ikkagi ülemäära kõrge. Olen varasemalt korduvalt rõhutanud, et riigilõivu määr kui põhiõiguse piirang peab olema majanduslikult põhjendatud ning võimalikult leebe. Ajal, mil maakohus määras 18.06.2012 konkreetse kohtuasja raames uue ja põhiseaduspärase suurusega riigilõivu, oli juba teada seadusandja hinnang põhiseaduspärasele riigilõivu suurusele aastal 2012 (Riigikogu võttis 06.06.2012 vastu seaduse³, millega kehtestas uued riigilõivumäärad). 01.07.2012 jõustunud riigilõivuseaduse muudatuste kohaselt oleks konkreetsel juhul olnud riigilõivu määr *ca* 5000 eurot ehk poole väiksem.

2. Normikontrolli põhjendatus, RLS § 57 lg 1 ja lisa 1 koostoime regulatsiooni vastavus Põhiseadusele

- **9.** Õigeks ei saa pidada eeldust, et isikud peaksid vara omades, lepinguid sõlmides või mis tahes viisil tsiviilõiguslikes suhetes osaledes jätma varuks teatud osa vara väärtusest arvestusega, et võib vajada seda tulevikus kohtusse pöördumiseks.⁴
- **10.** Harju Maakohtu algatatud konkreetne normikontroll on põhjendatud juhul, kui Põhiseadusega on vastuolus hagi esitamise hetkel (18.05.2012) kehtinud RLS § 57 lg 1 ja lisa 1 koostoime regulatsioon osas, mille kohaselt oli tsiviilasja hinna puhul 632 145 eurot hagi esitamisel riigilõivu määr 19 173,49 eurot.
- 11. Esitasin 11.05.2012 Riigikohtule arvamuse nr 9-2/120618/1202188 RLS § 57 lg 1 ja lisa 1 koostoime regulatsiooni Põhiseadusele vastavusele osas, mille kohaselt tuli hagi esitamisel tsiviilasja hinna puhul 511 293,18 eurot tasuda riigilõivu 16 617,02 eurot. Samuti esitasin 11.05.2012 Riigikohtule arvamuse 9-2/120619/1202189 sama regulatsiooni osas, mis nõudis 1 000 000 eurot maksva hagihinna puhul riigilõivuna 30 000 euro tasumist; ning 15.08.2012 arvamuse 9-2/121094/1203853 regulatsiooni kohta, mis nõudis 350 000 eurot maksva hagi esitamisel riigilõivuna 14 060,56 euro tasumist. Asusin viidatud arvamustes seisukohale, et konkreetsel juhul oli riigilõivu suurust ettenägev õiguslik regulatsioon PS § 15 lg 1 lausega 1 ning PS §-ga 11 vastuolus. Teatavasti tunnistas ka Riigikohus kaks esimesena nimetatud riigilõivu määra reguleerivad õigusnormid põhiseadusevastaseks (Riigikohtu vastavad otsused asuvad õiguskantsleri arvamuste juures).
- 12. Leian, et konkreetse kohtuasja puhul on tegemist eelmises lõigus nimetatud juhtumitega võrreldes samas suurusjärgus oleva riigilõivumääraga, mistõttu ei pea ma vajalikuks eraldi analüüsi esitada, vaid minu viidatud arvamustes toodud käsitlused ja seisukohad laienevad ka käesolevale juhule. Samuti tuleks minu hinnangul konkreetse juhtumi riigilõivu suuruse hindamisel arvestada seadusandja kaalutlusi Riigikogus 06.06.2012 (ehk enne käesolevas kohtuasjas maakohtu poolt 18.06.2012 uue riigilõivu suuruse määramist) vastu võetud ning 01.07.2012 jõustunud varasemaga võrreldes tunduvalt madalamate riigilõivumäärade

_

³ Riigilõivuseaduse, tsiviilkohtumenetluse seadustiku ja teiste seaduste muutmise seadus

⁴ Vt nt ka Harju Maakohtu 18.06.2012 määruse 2-12-19832 p 2.

kehtestamisel.⁵ Uute riigilõivude suurused peaksid vastama kaasaja ehk 2012. aasta Eesti ühiskonna ja majanduse oludele ning saavutama seejuures soovitud eesmärgid.

13. Kokkuvõtvalt märgin, et:

- kuna PS § 15 lg 1 lauses 1 sisalduva kohtusse pöördumise õiguse näol on tegemist ühe Põhiseadusega kõrgeimat kaitset vajava õigusega, saab selle kasutamist piirata üksnes mõni teine sama tasandi õigus või Põhiseaduse järku väärtus. Seetõttu pean selle õiguse piiramist lubatavaks üksnes menetlusökonoomia eesmärgil;
- eeltoodu kehtib ka tsiviilkohtumenetluse jaoks, kus üle erahuvide seisab avalik huvi, et kohus teeks õigeid ja õiglaseid otsuseid, kuna just tsiviilkohus näitab kätte normaalse elu ja vaidluse rahumeelse lahendamise piirid (*vs.* omakohus), kindlustab seeläbi õiglust, korda ja julgeolekut;
- riigilõiv on üksnes üks komponent paljudest sujuva kohtumenetluse saavutamisel;
- riigilõiv on olemuslikult üksnes piirang, mitte aga takistus kohtusse pöördumisel;
- riigilõivu suuruse määratlemisel 2012. aastal on 2008. aasta seisu või nn lähima regulatsiooni põhimõttega võrreldes kohasem arvestada 01.07.2012 jõustunud riigilõive, mille suurused peaksid vastama kaasaja Eesti ühiskonna ja majanduse oludele;
- riigilõivuna 19 173,49 euro tasumise nõue riivab samaaegselt ka muude põhiõiguste ja vabaduste kasutamist (nt omandiõigust ja ettevõtlusvabadust), mistõttu on riive nende kasutamisele intensiivne:
- riigilõiv 19 173,49 eurot on ülemäära kõrge piirang kohtusse pöördumiseks.

Leian, et kuni 30.06.2012 kehtinud RLS § 57 lg 1 ja lisa 1 koostoime regulatsioon, mille kohaselt tuli 632 145 eurot maksva hagihinna puhul tasuda riigilõivuna 19 173,49 eurot, oli vastuolus PS §-s 15 ettenähtud kohtusse pöördumise õiguse ning §-s 11 sisalduva proportsionaalsuse põhimõttega.

Lugupidamisega	
⁄allkirjastatud digitaalselt	t/
Indrek Teder	

⁵ <u>Riigilõivuseaduse, tsiviilkohtumenetluse seadustiku ja teiste seaduste muutmise seadus</u>